

Algemene toelichting

Inleiding

Afdeling 3.6 Wro bevat verschillende coördinatieregelingen voor Rijk, provincie en gemeente. In de coördinatie-regeling voor de gemeente (artikel 3.30 e.v. Wro) is het mogelijk gemaakt het verlenen van een omge-vingvergunning (en eventueel andere vergunningen, besluiten of ontheffingen) te coördineren met de vast-stelling van een (herziening van een) bestemmingsplan, een uitwerkingsplan of een wijzigingsplan. De omge-vingvergunning volgt dan de procedure van de herziening van een bestemmingsplan. Dit geldt ook voor de rechtsbescherming.

Wettelijk kader

De wettelijke grondslag voor de coördinatieverordening is gelegen in artikel 3.30, lid 1 Wro: "Bij besluit van de gemeenteraad kunnen categorieën van gevallen worden aangewezen waarin de verwezenlijking van een onderdeel van het gemeentelijk ruimtelijk beleid het wenselijk maakt dat:

- a. de voorbereiding en bekendmaking van nader aan te duiden, op aanvraag of ambtshalve te nemen be- sluiten worden gecoördineerd, of
- b. de voorbereiding en bekendmaking van een bestemmingsplan, een wijziging of uitwerking van een be- stemmingsplan of een omgevingsvergunning waarbij met toepassing van artikel 2.12, lid 1, onder a, sub 3 van de Wabo van het bestemmingsplan of de beheersverordening wordt afgeweken, wordt gecoördi- neerd met de voorbereiding van en bekendmaking van besluiten als bedoeld onder a."

De wet stelt grenzen aan het toepassen van de coördinatie-regeling, omdat het besluit om de regeling toe te passen gevolgen heeft voor de procedures van de te coördineren besluiten. Het in artikel 3.30 Wro neerge- legde kader bevat twee eisen:

het moet gaan om de verwezenlijking van gemeentelijk ruimtelijk beleid en

het moet wenselijk zijn om de gecoördineerde besluitvorming in te zetten voor de verwezenlijking van dat beleid.

Om te voldoen aan deze eisen staat de coördinatieverordening alleen coördinatie toe wanneer een bestem- mingsplan, uitwerkingsplan of wijzigingsplan en een omgevingsvergunning deel uitmaken van de te coördi- neren besluiten. Het bestemmingsplan is vereist om te waarborgen dat het om de uitvoering van gemeentelijk beleid gaat. Als er op uitvoering gerichte elementen in het bestemmingsplan zitten, is het wenselijk om in één procedure zowel de planologische wijziging als de concrete uitwerking in de vorm van een bouwplan te regelen, waar mogelijk met alle andere benodigde vergunningen. Daarmee is de samenhang tussen te nemen besluiten meteen zichtbaar en wordt de door de wet beoogde vereenvoudiging van procedures bewerkstel- ligd.

Wat houdt de coördinatie-regeling in?

Met het coördineren bedoelt de wetgever dat besluiten die met elkaar samenhangen, bijvoorbeeld één pro- ject, waarvoor een omgevingsvergunning (eventueel met meerdere elementen) en een herziening dan wel wijziging van het bestemmingsplan nodig zijn, in één procedure worden voorbereid. De procedures voor het bestemmingsplan en de overige vergunningen worden dus gecombineerd tot één procedure. Als het vaststel- lingsbesluit over een bestemmingsplan één van de te coördineren besluiten zijn, dan is de bestemmingsplan- procedure (ontwerp 6 weken ter inzage, mogelijkheid om zienswijzen in te dienen, rechtstreeks beroep bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State) ook van toepassing op de besluiten die met het be- stemmingsplan gecoördineerd worden voorbereid. Anders dan bij het separaat afgeven van de vergunningen, gebeurt de afhandeling van beroepen tegen onderdelen van de gecoördineerde besluiten in één keer. Eén uitspraak dus, over alle gecoördineerde vergunningen én het bestemmingsplan. Het voordeel van de enkele

procedure is door de wetgever nog vergroot in artikel 8.3 van de Wro: er is slechts één beroepsprocedure bij maar één instantie (de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State), waarbij de wet voorschrijft dat de Afdeling binnen zes maanden (in plaats van binnen één jaar) uitspraak moet doen. Daarnaast heeft de wetgever bepaald dat de omgevingsvergunning voor een bouwplan dat met een bestemmingsplan is voorbereid, verleend kan worden voordat het bestemmingsplan in werking treedt. Het vervallen van de mogelijkheden om bezwaar te maken en beroep bij de Rechtbank in te stellen kan ook risico's met zich meebrengen, omdat een negatieve uitspraak over één van de besluiten, gevolg kan hebben voor daarmee samenhangende besluiten. In het geval van een negatieve uitspraak over het bestemmingsplan zal bijvoorbeeld ook het besluit om een omgevingsvergunning te verlenen vernietigd worden. De appellant dient dit dan wel als grond te hebben aangevoerd en daarnaast bestaat de juridische mogelijkheid om het besluit slechts gedeeltelijk te vernietigen. Het is dus geen automatisme dat de vernietiging van één besluit de overige besluiten in zijn val meesleept.

De voordelen

1. Gelijktijdige bekendmaking en ter inzage legging van de ontwerp en de definitieve besluiten, waarbij ook meteen de samenhang tussen de besluiten voor iedereen duidelijk is.
2. In één keer en op één moment kan op alle gecoördineerd voorbereide ontwerpbesluiten door iedereen worden gereageerd (zienswijzen).
3. Er geldt slechts één beroepsgang voor belanghebbenden, namelijk bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State; alle besluiten die gecoördineerd zijn voorbereid en bekendgemaakt worden beschouwd als één besluit; de Afdeling dient binnen 6 maanden na ontvangst van het verweerschrift een beslissing op de ingestelde beroepen te nemen.

De noodzaak om een coördinatieverordening vast te stellen

De coördinatie­regeling mag alleen toegepast worden als de gemeenteraad daartoe besloten heeft óf als de gemeenteraad (in een verordening) heeft vastgesteld in welke gevallen het wenselijk is om de coördinatie­regeling te gebruiken. Zonder coördinatieverordening kan de coördinatie­regeling dus alleen gebruikt worden als de gemeenteraad daar per geval een besluit over neemt. Dat is natuurlijk mogelijk, maar dat zou betekenen dat de gemeenteraad extra belast wordt en dat de procedure met enige maanden vertraging start. En dat terwijl de coördinatie­regeling onder meer bedoeld is om tempo te kunnen maken.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1

In artikel 1 worden de belangrijkste begrippen beschreven.

Artikel 2

Artikel 2 geeft de reikwijdte aan waarbij alle besluiten ter verwezenlijking van een onderdeel van gemeentelijk ruimtelijk beleid kunnen worden gecoördineerd al dan niet op verzoek van een derde. De voorliggende verordening strekt dus tot de gecoördineerde voorbereiding en bekendmaking van een bestemmingsplan, of een wijziging dan wel uitwerking van een bestemmingsplan, of een omgevingsvergunning voor het gebruiken van gronden of bouwwerken in strijd met het bestemmingsplan als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder c van de Wabo, met de voorbereiding van besluiten over één of meer van de in artikel 3 genoemde vergunningen en/of ontheffingen.

Binnen de reikwijdte van de voorliggende verordening vallen ook die vergunningen/toestemmingen waarvoor een ander bestuursorgaan bevoegd is om de noodzakelijke vergunning/toestemming te verlenen. Per aanvraag of verzoek met betrekking tot ruimtelijke projecten zal in overleg met de aanvrager/verzoeker moeten worden afgewogen welke besluiten gecoördineerd kunnen worden ten behoeve van het welslagen van een ruimtelijk project. Ten overvloede wordt opgemerkt dat er geen verplichting bestaat tot coördineren.

Artikel 3

Artikel 3 geeft een opsomming van de vergunningen en ontheffingen die in combinatie met het bestemmingsplan, een uitwerkingsplan of een wijzigingsplan, gecoördineerd kunnen worden voorbereid en bekendgemaakt kunnen worden.

De Wabo heeft als uitgangspunt gediend, maar het lijstje van de coördinatieverordening is korter. De reden daarvoor is het streven om de coördinatieverordening inhoudelijk zo eenvoudig mogelijk te maken. Alleen vergunningen en ontheffingen met een ruimtelijke component (en dus met een relatie met het bestemmingsplan of met de omgevingsvergunning zijn opgenomen. Vergunningen die zelden verstrekt worden (zoals een vergunning voor het indirect lozen op het oppervlaktewater) zijn ook niet opgenomen. De opsomming is niet limitatief van aard, wat tot uiting is gebracht in lid g.

Gelet op het feit dat wetsartikelen aan verandering onderhevig zijn is ervoor gekozen om in artikel 3 zo min mogelijk verwijzingen naar concrete wetsartikelen van de betreffende vergunningen en ontheffingen op te nemen. Daarnaast pretendeert een concrete verwijzing naar wetsartikelen volledig/uitputtend te zijn, wat met deze verordening niet wordt beoogd maar juist ruimte/flexibiliteit wil bieden om (andere) vergunningen en ontheffingen niet op voorhand uit te sluiten van een gecoördineerde procedure. Bij enkele vergunningen en ontheffingen is een concrete verwijzing naar wetsartikel(en) opgenomen om verwarring te voorkomen en zekere richting/zekerheid te verschaffen voor zover dit mogelijk is. Wellicht ten overvloede wordt opgemerkt dat indien na vaststelling er wetswijzigingen plaatsvinden die van invloed zijn op de concrete verwijzing naar wetsartikelen in deze verordening, dan dient niet strikt de 'oude' verwijzing leidend te zijn maar de geest/bedoeling van wat in de verordening is vastgelegd in relatie tot de wetswijziging(en).

Artikel 4

In dit artikel staat in welke geval coördinatie niet mogelijk is. Lid a sluit uit dat besluiten gecoördineerd worden voorbereid en bekendgemaakt, terwijl de uitkomst van de voorbereiding nog onzeker is.

Bij mogelijke planschade moet de aanvrager zich bereid verklaren de kosten voor zijn rekening te willen nemen. Als de aanvrager dat niet wil, dan zou het financiële risico van bijvoorbeeld het vaststellen van het bestemmingsplan bij de gemeente liggen. De gemeente is in beginsel niet bereid tot een dergelijk risico. Gecoördineerde besluitvorming is in een dergelijk geval dan ook niet wenselijk.

Artikel 5

De wet geeft geen aanwijzingen over de manier waarop de coördinatieregeling uitgevoerd moet worden. Daarom geeft de gemeenteraad het college in lid 1 de mogelijkheid om een procedureregeling vast te stellen. Daarin moet op grond van lid 2 in ieder geval worden aangegeven hoeveel tijd de aanvrager heeft om de te coördineren vergunningen aan te vragen. Op grond van lid 3 kan in de procedureregeling worden opgenomen op welke wijze de verplichting tot het informeren van een aanvrager over alle benodigde vergunningen voor het project nader wordt vormgegeven. De wetgever heeft hulp geboden met de Wet samenhangende besluiten Awb die een coördinatieprocedure toevoegt aan de Awb. Dit nieuwe onderdeel van de Awb (met name paragraaf 3.5.3) werkt pas als een wet of een gemeentelijke verordening de procedure van toepassing verklaart. Zolang het college nog geen procedureregeling heeft vastgesteld, is op grond van lid 4 de procedure van de Awb van toepassing. Lid 5 is opgenomen voor alle duidelijkheid. Dat het college het 'coördinerend orgaan' is blijkt ook al uit artikel 3.31 lid 1 Wro, dus feitelijk is dit lid overbodig. De procedureregeling moet uiteraard ook gelden als de raad in een bepaald geval dat niet onder de coördinatieverordening valt, heeft besloten tot coördinatie. Lid 6 ziet hierop.

Artikel 6 en artikel 7

Deze artikelen spreken voor zich en behoeven daarom geen toelichting.